

досягнення поставлених цілей шляхом порівняльного аналізу альтернативних шляхів та методів досягнення цілей та здійснення вибору; кількісна оцінка цілей та засоби їх досягнення, заснована на всебічній оцінці всіх можливих і планованих результатів діяльності [2]. Поява системного підходу до управління підприємством дозволило інтегрувати позитивні моменти всіх шкіл, які в різний час домінували в науковому менеджменті. Управління підприємством з використанням системного підходу дає змогу здійснити аналіз різних за своєю природою і складністю об'єктів з єдиної точки зору, виявити при цьому найважливіші характерні риси функціонування системи і врахувати найбільш істотні фактори, що впливають на її розвиток. При цьому передбачається підпорядкованість цілей і результатів підсистем загальносистемній цілі. Безперечною перевагою системного підходу є спрямування на слабо структуровані проблеми, пошук оптимального варіанта їх вирішення. Основними етапами системного управління підприємством є визначення місця підприємства в галузі і регіоні, місії підприємства; постановка мети; розчленовування системи на складові і детальне вивчення кожної підсистеми; виявлення факторів, що впливають на підсистеми і систему загалом, їх угруповання і ранжування; пошук відхилень існуючого стану системи від заданого; визначення об'єктивних і суб'єктивних причин відхилень; встановлення основних способів, методів і засобів приведення системи в заданий стан; пошук власних ресурсів, необхідних для вирішення проблеми; придбання додаткових ресурсів; реалізація запланованих дій; контроль і аналіз результатів. Необхідність звернення до системного підходу управління підприємством в умовах воєнного стану спричинена ускладненням внутрішньої структури об'єктів управління; розширенням і розгалуженням зв'язків; швидким і безперервним зростанням обсягу інформації; нестабільністю навколишнього середовища; посиленням конкурентної боротьби.

Список використаних джерел

1. Системный анализ деятельности организации. URL: <https://analytics.infozone.pro/sistemnyj-analiz-deyatelnosti-organizacii-vidyorganizacij-v-aris/>
2. Системний підхід до управління персоналом. URL: https://studopedia.com.ua/1_215126_tema-sistemniy-pidhid-do-upravlinnyapersonalom.html

УДК 658.11:658.15

Марченко О.В., к.е.н., доцент; Браткевич Т.О., студентка
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрі Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ КОНТРОЛІНГУ ПІДПРИЄМСТВА

Необхідність появи на сучасних підприємствах такого феномена, як контролінг, пов'язана такими причинами, як прогресуюча нестабільність зовнішнього середовища, що висуває додаткові вимоги до системи управління підприємством; зміщення акценту з контролю минулого на аналіз майбутнього; збільшення швидкості реакції на зміни зовнішнього середовища, підвищення гнучкості підприємства; необхідність в безперервному відстеженні змін, що відбуваються. Стрімкий розвиток інформаційних комунікацій, що перетворилися в потужний економічний ресурс, виникнення нових форм електронного бізнесу вимагають застосування нових інструментів управління, відповідних суспільству інформатики і знань [1]. Розвиток контролінгу, як нової галузі

економічної науки, обумовлений зміною технологій диференціації, диверсифікації, інтернаціоналізації компаній; збільшенням числа перемінних на основі яких приймаються рішення; ускладненням середовища, в якому функціонує підприємство; ускладненням обсягу та предметного змісту інформації, необхідної для управління; ускладненням комунікацій та циклу прийняття рішень, що вимагає високої компетенції кадрів в галузі організації та системотехніки [2]. Найбільш підготовленими є великі підприємства з чисельністю працюючих понад 1000 чоловік. На них більш високий фаховий рівень працівників управління, досить сильні комунікаційні зв'язки між окремими службами, розвинена система бухгалтерського обліку. На цих підприємствах доцільно створювати спеціалізовані служби контролінгу. Другою групою господарюючих суб'єктів, де є умови для впровадження контролінгу, є різного роду об'єднання (концерни, асоціації, консорціуми, групи об'єднаних підприємств, спілки, міжнародні корпорації тощо). Мета окремих підприємств може не співпадати із загальною метою об'єднань, тому контролінг сприяє консолідації сил усіх учасників об'єднання на досягнення спільної мети. Щодо третьої групи підприємств (з чисельністю працюючих 200-1000 чоловік), то в найближчій перспективі у них, за деяким виключенням, немає перспектив для впровадження контролінгу, внаслідок того, що в них відсутні передумови для цього (обчислювальна техніка, низький рівень підготовки бухгалтерів, відсутність методик та ін.). На дрібних підприємствах повинні використовуватись звичайні форми контролю за використанням ресурсів у системі бухгалтерського обліку. Робота з планування, обліку, аналізу і контролю повинна проводитись головним бухгалтером разом з керівником, а це означає підвищення вимог щодо фахової підготовки бухгалтерів та підприємців. Мета діяльності контролінгової служби має полягати в ефективній забезпеченості системи управління організацією за допомогою інформаційно-аналітичної та методологічної підтримки керівників на всіх рівнях підприємства в процесі прийняття ними управлінських рішень, що спрямовується на досягнення головних цілей підприємств.

Список використаних джерел

1. Цигилик І.І., Мозіль О.І., Кірдякіна Н.В. Контролінг в системі управління. *Актуальні проблеми економіки*. 2015. № 3. С. 117–123
2. Григораш І.О. Контролінг як сучасна система управління підприємством. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. № 11(113). С. 96–107

УДК 005.21:658

Мусієнко Ю.С., магістрантка; Чайкіна А. О., к.е.н., доцент
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ ТА ЇХ ВИДИ

У сучасному світі екологія та економіка все більше перетинаються. Напруга у робочих стосунках між природою та суспільством швидко зростає, посилює, наближає усвідомлення суспільством реальності загрози глобальної екологічної катастрофи. Домінуючий на світовому ринку техногенний тип економічного розвитку можна визначити як в основному той, що має руйнівний вплив на навколишнє середовище через використання штучних засобів виробництва, створених без урахування екологічних пріоритетів.